

“खखोल्ला निपतेदेपा भृशं गह्वरभाप्रणी। मुखीं गत-
वती पञ्चपुटा धृत्वा विलोरगो। खखुल्का निपतेदेपा
वक्तव्येऽप्यतिसंभ्रमात्। खखोल्लोकेति यदुक्ता गीः कद्रुश
सम्भ्रान्त चेतसा। तदा खखोल्लुकनामार्कस्तुतो विनतया
वक्तुः” “तपस्वलीमथालोक्य कदाचिद्दिनतां प्रभुः। शिव-
स्वैव परोमूर्तिः खखल्को नाम भास्करः। दत्त्वा वरं
स्वपापघ्नं शिवज्ञानसमन्वितम्। क शीवासिजनानेकरूप
पापक्षयद्वरः। विनतादिय इत्याख्यः खखोल्लुक्तत्वं
संस्थितः। इत्थं खखोल्लुक आदित्यः कार्याविघ्नतमो-
हरः। तस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते। काश्यां
पैलङ्गिले तीर्थे खखोल्लुकस्य विलोकनात्। नरखिन्तित-
माप्नोति नीरागो जायते क्षणात्। नरःशुच्यैतदाख्यानं
खखाल्लादित्यसम्भवम्। गरुडेशेन सहितं सर्वपापैः
प्रमुच्यते” तत्रैवाध्यायशेषे

खग पु० मे द० खे अकाशे गच्छति गम-ड ७त०। १सूर्यो
२सूर्या दपहे ३देवे ४शरे ५पद्मिणि पु० स्त्री० मेदि०।
स्त्रियां जातिव्यात् ङीष्। इवायौ शब्दच० “तमांसीव
यथा सूर्यो दृष्टान्मर्धनान् खगः” भा०व०२६०ख०।
७शचभभेदे भरतः। दम्बाकाशर्गामिनि लि०।
“सुरासुरैरप्य” हि पुरमेतत् खगं महत्” भा०
आ०१३२०। तत्र विङ्गे “खगचक्षुःपुटद्रोणीपूरणे तत्र
कः अमः” चातका०। “अधुनीत खगः स नैकधा”
“धृतराष्ट्रमधुव्रतं खगः नैप०। पहे “आपोक्ष्मिने
यदि खंगाः स किमेन्दुवारः” ङीलक०।

खगङ्गा स्त्री ६त०। आकाशगङ्गायां मन्दाकिन्यां लि०।
खगण पु० कृशवंशे नृपभेदे। “कृशस्य चातिघृस्तस्मात्”
इत्युपक्रमे “ततो वनस्थनस्तस्माद्भूनाभोऽकसम्भवः।
खगणस्तत्तुतस्तस्मात् विधृतिशामवत् हुतः” भाग०
६,११२, द्रोकः।

खगशीति स्त्री ६त०। पक्षिणां गमने तद्भेदाच्च भा०क०
४१अ० दर्शिताः यथा
‘शतमेकञ्च पातानां पतितास्त्रि न संग्रहः। शतयोजन-
मेकैकं विचित्रं विविधं तथा॥ उड्डीनमवडीनञ्च
प्रडीनं डीनसेव च। निडीनमथ सण्डीनं तिर्यग्डीन
गतानि च। विडीनं परिडीनञ्च पराडीनं सुडीन-
कम्। अभिडीनः महाडीनं निडीनमतिडीनकम्॥
अवडीनं प्रडीनञ्च संडीनं डीनडीनकम्। संडीनो-
ड्डीनडीनञ्च पुनर्डीनविडीनकम्॥ सस्यात सञ्च-

ड्डीनञ्च ततोऽन्यद्व्यतिरिक्तकम्। गतागतं प्रतिगतं
वक्तुं निकुलीनकाः”॥ विवृतमेतत् नीलकण्ठेन यथा
“पातानां शतमेकं गणयति उड्डीनमित्यादिना
“उड्डीनं१मूर्ध्वगमनमवडीनं२मधोगतः। प्रडीनं३ सर्वतो
यानं डीनं४ गमनमात्रकम्। निडीनं५ शनकैयानं संडी-
नं६ ललितं गतम्। तिर्यग्डीनं गतं प्राङ्गुस्तिरःप्रचरणं
बुधाः। तान्याशामेढमिन्नानि चत्वारि प्रतिजानते। तानि
(तिर्यग्डीनानि४)१०। विडम्बितं विडीनं११ स्वात्परिडी-
नन्तु१२ सर्वतः। पञ्चाङ्गतः पराडीनं१३ स्वर्गगन्तु सुडीन-
कम्१४। आभिमुख्येन गमनमभिडीनं१५ प्रचक्षते।
यानं महाडीनं१६माहुः पवित्रामूर्जितां गतिम्।
निडीनं१७ निखलं यानं प्रचण्डमतिडीनकम्१८”।
(विडम्बितं सङ्गवदुड्डीयोड्डीयगमनम्)। कवरोडो-
वडीनं१९ स्यात् प्रडीनं२० चित्तमुच्यते। गत्या ललितया
पूर्वमुपक्रमस्य समन्ततः। परिक्रमस्य प्रपतनं संडीनं२१
डीनडीनकम्२२। (समततः प्रपतनं, संडीनं परिक्रमस्य
प्रपतनं डीनडीनकमत्यन्वयः) संडीनोड्डीनडीनं
स्यात्तदेवोर्ध्वप्रकल्पनात्२३। नतौ गत्यन्तरे द्वे दो भवेड्-
डीनविडीनकम्२४॥ क्षणात् रंगय निष्क्रमस्य पञ्चसंपात-
२४मुच्यते। ऊर्ध्वोर्गो गतिसंभेदः समुड्डीनं२५ प्रचक्षते।
संक्षल्य पक्षगमनमुच्यते व्यतिरिक्तकम्२६। पडिंशति-
रमी भेटाः पातानामिह दर्शिताः। महाडीनं विहा-
यैषां पातानां द्विविधा गतिः७५। गतन्त्रय यथोद्दिष्ट-
मागतं पुनरागमः। प्रत्यावृत्तिः प्रतिगतिरति
पञ्चसंप्रतिः७६ स्रुताः। (गतागतप्रतिगतिभेदाङ्गित्वे-
विध्यम्)। तेषां निपाताः कथ्यन्ते प्रत्येकं पञ्चविं-
शतिः१०१। (निकुलीनकाः निपाताः)। २पहाणां
गती च।

तत्र अहभेदे गतिभेदाः २४० कि० सकारणम् उक्तायथा
“अहशरूपाः कालस्य भूतयो भगवन्मिताः। शीघ्र-
मन्दोच्चपाताखरा, अहाणां गतिहेतवः”॥ तद्वातर-
श्मिभिर्विज्ञातैः सव्येतरपाणिभिः। प्राक् पश्चादपक्षान्ते
यथासन्नं स्वादिङ्मुखम्॥ प्रवहाख्यो मन्तु तांस्तु
स्त्रोक्षामिमुखसौरयेत्। पूर्वोपरापक्षान्ते गतिं यानि
पृथग्विनाम्॥ अहोत् प्राग्भगवार्द्धस्यः प्राङ्मुखं
कर्षति अहम्। उच्चसज्जोऽपरार्द्धस्यस्तद्वत् पश्चान्मुखं
पहम्॥ स्त्रोक्षापक्षटा भगवैः प्राङ्मुखं यानि यद्-
पहाः। तत् तेषु धनमित्युक्तमृषं पञ्चान्मुखेण त्॥